

DIARI D'UNES VACANCES

31 de JULIOL de 2011 – Amb el meu marit i una parella amiga arribo en avió a Budapest arribo en avió a Budapest. Passejada pel magnífic escenari que ofereix el “Pont de les Cadenes” el més famós dels vuit que travessen el riu Danuvi, aquí anomenat Dana, i que divideix la ciutat en dues parts, Buda i Pest. L'aigua transcorre amb rapidesa mentre a les seves ribes reposen, unes hores o uns dies, els llargs creuers d'un parell de pisos. Un vaixell de càrrega passa silenciosament per sota el pont arrossegant amb mandra un remolc ple de mercaderia. El vespre comença a avançar i apareixen els primers llums. Espurneja, fa vent i el fred es deixa sentir. Tornem a l'hotel.

1 d'AGOST - Dia més atemperat, però força ennuvolat. Visita a LA GRAN SINAGOGA. És la més gran d'Europa. Façana de maó totalment restaurada amb motius pintats en vermell i groc. Recorda les construccions morisques. Dues torres coronades amb cúpules daurades donen la benvinguda. A l'interior la llum que es filtra a través dels rossetons realça la patina d'or que cobreix les parts ornamentals. Aliniació dels bancs igual que en les esglésies catòliques. No falten el púlpit i l'orgue; Això mostra la voluntat d'apropament dels jueus. El llibre “La Torà” és al costat d'un llum vermell, símbol de la presència de Déu, en el lloc on els catòlics disposem l'altar. Durant l'època nazi la Sinagoga es va utilitzar com a estable. 600.000 jueus van ser exterminats i 2.800 es troben enterrats al pati, el mateix espai on van ser fets presoners i on van morir de fred i gana. Desgraciadament la desraó humana segueix causant grans horrors sense mostrar senyals d'aturador.

BASÍLICA DE SANT ESTEVE. Presideix altiva damunt d'un tram d'escaleres en una àmplia plaça. Te dues altes torres amb una gran cúpula central. La campana més gran d'Hongria es troba a la torre de la dreta. Reduïdes dimensions del seu interior arrodonit i en forma de creu grega. Cúpula més petita damunt l'altar. Sants en els acolorits vitralls. Ornaments daurats. Sòbria capella baptismal que segueix l'estructura de l'àbsis. Un carrer de botigues i terrasses surt d'aquesta plaça i convida a passejar o a seure abans de sortir davant del riu.

2 d'AGOST – Un hora d'espera sota un sol de justícia davant EL PARLAMENT. És el tercer més gran del món. Palau d'aspecte magestuós. Estàtues de reis d'Hongria a la façana. Nombroses torres punxegudes confereixen exquisida lleugeresa a la pedra. Gran cúpula vermellova. Interior amb escalinata principesca de 98 graons entapissats amb una estora vermella. Arcs i escultures. Profusió de pa d'or. Potents columnes de marbre. Magnífiques pintures al sostres artesonats. Sumptuós Saló del Consell amb els escuts d'Hongria i les diferents dinasties reials. Gran ostentació de riquesa. Visita limitada a un curt recorregut. Guia prepotent.

Antics palaus i superbs edificis senyorials omplen els carrers de Pest, mostrant amb desconsol les façanes enfosquides i les nombroses ferides que malmeten l'arrebossat de les seves façanes, tot i així no passa de cap manera despercebuda la seva magnífica arquitectura. Grandiosos i magnífics monuments. Àmplies places. Grans parcs i jardins. Esglésies de rígides torres que són plenes de fidels i turistes. Cúpules de bronze que el pas del temps ha tenyit de verd fosc. Tramvies que circulen per un llarg entramat de vies creuant uns carrers prou nets. Llibreries per tot arreu. Traspúa el respecte per la cultura.

Pujada en funicular fins a Buda. Panoràmica de Pest i el Danuvi. Sorprenent el Bastió dels Pescadors, em suggereix una construcció amb peces gegants del popular joc "Exin Castillos". Gran estàtua del rei Sant Esteve, a cavall. Columnes i parets primorosament decorades amb colors terrossos i pastel dins l'Església de Sant Maties, lloses del terra amb motius d'estil venecià-rus i façana d'un gòtic molt particular. Grans palaus convertits en museus. Font amb estàtues que representen una cacera. El sol crema i fa molta calor, em compro un barret de palla en un mercat a l'aire lliure. Deixem enrera el brogit turístic baixant per la carretera i trencant per carrers amb acolorides cases d'un parell de pisos. Més endavant xalets de luxe. Aterro davant del mercat. Decepció, té pinta de supermercat.

3 d'AGOST – MONT GELLERT. La figura del bisbe Gerard damunt d'una cascada em dóna la benvinguda. Accés empinat i amb molts graons. Atapeïda vegetació en tot el recorregut. A dalt de la Ciutadella impactant monument a la llibertat erigit el 1947, quan els hongaresos es van alliberar del domini nazi. Dues figures guarden l'obelisc sobre el qual una dona, amb la cara al vent, aixeca al cel una fulla de palma. Darrera es troba el Bastió amb bateria de canons. Fabuloses panoràmiques de Pest. Parades de gelats i records. Autocars plens de gent. A poca distància em sorpren l'inesperada tranquil·litat d'un parc. Arbres, gespa i flors combinen les seves formes dins d'un marc de gratificants colors, bellesa i art. En aquest espai de repòs no pensó, només admiro tot el que veig, el vol suau de les papallones i el cant dels ocells. Sento l'abraçada de la serenitat i la pau.

ILLA MARGARIDA – Situada al bell mig del Danuvi. Esplèndida vegetació. Robustos plataners que afillen fins a cinc o sis arbres dins d'una mateixa soca. Brollador que confereix diferents formes a l'aigua. Gent amb banyador reposa damunt l'esponjosa verdor de l'herba. Passeig agradable entre sol i ombres. Agraïda frescor dins un dia marcadament calorós. Cedres, avets

4 d'AGOST – Deixo enrera Budapest. Arribada a GODOLLO i visita al Castell de VICEGRAV. Respectuosa recuperació dels seus murs. Interessant recorregut per les velles estances. Accesos amb graons de fusta. Acurada mostra dels costums i la vestimenta. Fantàstica vista de la CORVA DEL DANUVI (ve d'Àustria i tomba cap a Hongria). Comença a ploure.

Plovisqueja quan arribem a GYÖR, la 3a ciutat més gran d'Hongria. El seu casc antic és molt tranquil i bonic. Algunes cases mostren reminiscències medievals. Suaus tombar del riu a tocar de l'herba. Animades places i carrers a mitja tarda. Allotjament en un antic convent de frares, avui hotel. Rebedor amb capella al fons, darrera d'un gran Sant Crist. Llarg passadís amb habitacions en un costat i tot un seguit de petites finestres al davant amb exquisits rams de flors seques damunt les lleixes. Fotografies del "camí de Sant Jaume" en un replà de l'escala. Sòbria habitació, amb mobles restaurats i pintats amb bon gust. Agradable sensació d'acollida i benestar.

5 d'AGOST – BRATISLAVA. Dia assolellat. Places i carrers del centre amb gran assortit de terrasses. Rambleta amb paradetes. Alguns excel.lents palaus. Pocs aparadors atractius. Tramvies de diferents colors. Pujada caminant al "castell" des d'on es divisa el riu i gran part de la ciutat nova amb els seus alts edificis. Baixada travessant un parc boscós on uns llaminers gronxadors em retornen per una estona als meus dies de joventut. Surto davant d'una església, és la una del migdia i estan resant el rosari. La ciutat sembla trista a la nit. Allotjament en un hotel de luxe. Salons de luxe. Habitació de luxe. Em sento fora de lloc.

6, 7 i 8 d'AGOST – VIENA. Allotjament en un alberg situat dalt d'un turó ple de verdor. Vistes de la ciutat. Habitació amb lliteres i bany. Netedat. Em sento a gust. Plovisqueja.

El temps s'ha mostrat benèvol a estones; sol, pluja i grises clarianes ens han acompanyat aquests dies. Em resulta difícil de descriure tot el que he vist a Viena perquè em sobrepassen les percepcions i els sentiments. Viena és règia, magestuosa, altiva, culta, orgullosa, ordenada i molt més. Palaus, parcs i jardins mostren una refinada estètica de bon gust. Grans monuments amb esplèndides escultures. Apreciats edificis ben conservats. Són notables el Belvedere (Galeria Nacional), el pavelló de la Secessió, el Palau de Justícia, el Parlament amb l'espectacular monument dedicat

a Minerva, l'Ajuntament, la Catedral d'estil gòtic amb l'interior barrocc/rococó, les grans places i avingudes, els sinuosos carrers i el Prater, parc que acull antigues atraccions com la famosa sínia gegant. Viena és inabastable en tan poc temps. Viena és clàssica, barroca, modernista i molt actual.

Impacte visual davant la façana del museu d'Ernst Fuch. Brutal contrast amb la resta de vil·les de la urbanització on es troba. Esclaonat de doble accés a l'exterior del pavelló presidit al centre per una deesa de bronze amb tocs daurats. Quatre columnes al seu darrera. Profusió de blaus, blancs i daurats a la façana. A dins s'exhibeixen obres d'aquest artista polifacètic. Les seves pintures, escultures i dissenys decoratius són d'un curiós realisme fantàstic i oníric. La font que hi ha al jardí és pròpia de les seves

qualitats visionaries. Aquesta vil·la i la del costat, blanca amb senefes blaves i amb un mosaic de Gustav Klimt, va ser dissenyada pel reconegut arquitecte Otto Wagner l'any 1973. Ernst Fuch les va adquirir més tard i va afegir-hi els complements que ara es veuen.

Visita a la Kirche am Steinhof. Es tracta d'una l'església, dissenyada també per Otto Wagner, dins d'un complex hospitalari. Magnífica estampa de la seva estructura amb columnes, torres i cúpula. Quatre àngels daurats al bell mig d'una façana blanca amb sobris motius de colors verd i or. Resplendent cúpula de plafons daurats. Esplèndida mostra on es combinen l'art i l'exquisida elegància. Desgraciadament el seu interior no és accessible avui.

9 d'AGOST - Tornada cap a Hongria. Carretera envoltada d'arbres. Verd paisatge suaument ondulant. Vinyes, blat, bales de palla, vaques i esplèndids camps de girasols. Petits i nombrosos nuclis de cases blanques amb teulades vermelles i jardins sense tanques. Polit ambient rural. A la llunyania s'aprecia un seguit de muntanyes. És ja mig dia quant arribem a HÉVIZ, petit poble caracteritzat per les beneficioses aigües termals del seu llac. Allotjament en una torre distribuïda en apartaments. Passejada per els carrers del poble. Força sol

10, 11, i 12 d'AGOST. En aquestes jornades pernoctem a Héviz. El primer dia és desperta ennuolat i fresc. Dubto molt, però acabo comprant un flotador (necessari) i em dirigeixo al llac que hi ha en aquest lloc. L'aigua d'origen volcànic és prou calenta i té una certa espessor de color gris. La tova textura del llot que s'acumula al fons em fa angúnia, vull sortir però em retinc perquè a fora bufa fort l'aire fred. Grups de nenúfars suren esplèndids dins la rodonesa del llac. Un petit aneguet treu el cap a prop meu i desapareix per tornar a emergir més endavant. Em decideixo a sortir una hora i mitja més tard i el vent em glaça els ossos.

KASTÉLY – Palau d'estiu, segle XVIII. Ens fan posar una mena d'espardenyes damunt les sabates. Terres amb acabaments linials de marqueteria. Artesonats sostres daurats. Grans finestrals. Petita capella. 90.000 volums de llibres. Litografies, galeria de retrats, busts, escultures, pintures de caceres. Miralls, làmpares, vaixelles i gerres. Esplèndids mobles i objectes, però no tot correspon a l'època. Agradable jardí amb brollador. Sol.

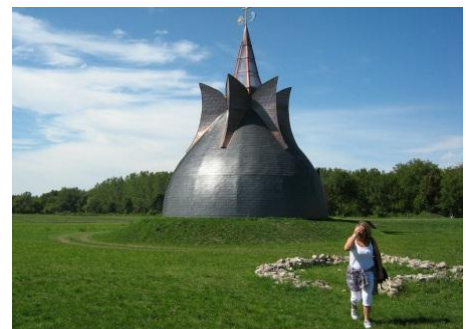
Camí cap a el Llac Balatón. Segueix lluint el sol. Petites esglésies i algunes cases amb teulades confeccionades amb branquillons són prop de la carretera. Grans extensions de terreny pla i frondós que s'intercalen amb camps que suggereixen un ambient plenament rural. Molts ciclistes. Magnífica la seqüència de dues cigonyes volant cap a el seu niu.

Arribada a TIHANY. Bonic poble essencialment turístic. Parades amb vestits i robes brodades i gran varietat d'objectes acolorits. Cases blanquíssimes amb teulades vermelles i també d'altres amb sostres ondulants coberts de brancatge. Gran balconada sobre el llac BALATON. Preciosíssima i impactant panoràmica d'aquet llac que té una amplada de 14 km, 79 de llarg i una mitjana de 3 m. de profunditat. Uns quants velers es deixen endur pel vent damunt les serenes i brillants aigües de color turquesa.

CASTELL DE SZIGLIGET – Començat al segle XIII. Es conserva una part de les restes del que va ser. Comèdia medieval amb arcs i fletxes. Vistes a la conreada planura i al llac Balatón.

ZALABAR. Monument commemoratiu. Cúpula coronada amb tres elements, la creu, el sol i la lluna. Superfície folrada amb teules de pissarra. Estructura que recorda els antics cascs magiars i que descansa, tota ella, damunt la verda frescor d'un prat. Interior amb quatre imatges enclavades en un tronc central i del que parteixen tot de fulles metàl·liques, cadascuna amb un nom diferent. Incipients excavacions a la vora. Espai profundament serè.

KISS BALATON – Llac protegit per preservar l'estada dels animals. Les herbes creixen altes al seu voltant. Agrons, i varietat d'ànecs suran damunt l'aigua. Molts pescadors. Al fangar de la riba tot de musclos morts, d'un pam d'amplada, mostren al sol les seves irisades closques obertes.

Tarda distesa a Hèviz. Original església amb atmósfera de pau al seu interior. Passejada per un parc de concepció romàntica. Gran arbreda. Sensibilitat en la elecció i combinació de les flors.

13 d'Agost – Retorn cap a Budapest per l'autopista. Reposo en un banc davant el Danuvi mentre la tarda es comença a fondre. El pas dels tramvies s'interposen i durant un segons aconseguen amagar-me el relaxant espectacle que presenta aquest riu. Vaixells turístics llisquen parsimoniosos damunt les aigües de color zenc mentre el sol comença a desaparèixer darrera d'uns núvols amb contorns platejats i groguencs que es van enfosquint

lentament. Bocins de cel es retallen amb una blavíssima netedat extraordinària. Els llums d'aquesta acollidora ciutat es comencen a encendre i el Pont de les Cadenes, amb els lleons de pedra que guarden les dues entrades, llueix esplèndid tot il·luminat. Aquest moment assenyala la fi de la nostra estada aquí. Serà un bon record per tancar tot el que he viscut, vist i sentit al llarg d'aquest magnífic viatge. Demà al matí un avió ens durà de nou a Barcelona.

PILAR ZABALA

